

זהו כהתא בנה זמני

מס' גיטין לד'

היכל משה זאהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוהו החשובה מדת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן עפ"י ספה"ק ליקוטי הלכות ועוד ספרי תלמידי רבינו הק' וכן לפי דברי צדיק דורינו מודינו הרב שליט"א

~ המשך תורה ד' ח"א - "אנכי" ~

י. איך רבנו הק' מבאר שע"י ויודוי דברים לפני ת"ח מחזירין המלכות לשרשה?

וזה בחי' החזרת המלכות לשרשה, כי שרש המלכות הוא אש כמו שאמרו חז"ל (סנהדרין ק"א:): עי"ש והתורה נקראת אש שמשם המלכות כמ"ש (ירמיה כ"ג כ"ט) הלא כה דברי כאש, וכתוב (משלי י"ח ט"ו) "בי מלכים ימלוכו". ועיקר התורה הם התלמידי חכמים כמו שאמרו חז"ל (מכות כ"ב) כמה טפשאי דקיימא מקמי ס"ת, ולא קיימא מקמי צורבא מרבנן.

יא. איך על ידי הודוי דברים לפני ת"ח מתחברים שברי עצמותיו שנשברו ע"י העבירות:

וזהו (במדבר ל"א) "כל דבר אשר יבא בש"ש, תעבירו באש", "דבר" זה בחי' מלכות, שנמשך בתוך הטומאה, בתוך חמימות היצר, כמו (קידושין פ"א) "נורא בי עמרם", "תעבירו באש" תיקונו ע"י "אש", היינו וידוי דברים לפני ת"ח כנ"ל.

◆ תפילה ליום ההצלה כ"א כסלו ◆

נוסח התפילה שכתב מודינו הרב שליט"א ליום כ"א כסלו

יום ההצלה של הרבי מסאטמר הרה"ק ר' יואל ב"ר חנניה יו"ט זצוק"ל

רבנו של עולם כל יכול, בזכות יום השנה הקדוש והנורא כ"א כסלו יום ההצלה של הרה"ק והצדיק רבי יואל בן חנניה יו"ט זצוק"ל, זכני לראות בכל רגע ושניה נסים ונפלאות גלויים עין בעין כמו שזכית את הרה"ק והצדיק רבנו יואל בן חנניה יו"ט זצוק"ל, ותעשה עמנו ועם כל בני ביתנו נסים ונפלאות רצופים כמו בימי החנוכה כמו בימי מתיתו בן יוחנן כהן גדול. (והרב שליט"א חתם שמו על זה)

יב. איך רבינו הקדוש מסביר זאת לפי זה שעושים נגד רצון השי"ת זה נקרא "מצוה"? נקרא "מצוה"?

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועבי"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הנמ"ח זי"ע ועבי"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסדי ברסלב)

הצה"ק רבי שבתי יודלביץ זצוק"ל

(ליום היארצייט - כ"ב כסלו)

המגיד הירושלמי רבי שבתי יודלביץ זצ"ל נסע פעם אחת לאומן על ראש השנה ודרש בשבת תשובה שם באומאן ואמר ששאלו אותו אנשים למה צריך לבוא לאומאן מארץ ישראל הלא שם בארץ ישראל מלא בקברי צדיקים, וענה להם במשל לאחד שנסע לחו"ל וחיפש וביקש הרבה מאד אחר איזה גביר בדווקא ושאלו אותו למה הוא מחפש אחר גביר זה דוקא הלא יש עשירים הרבה ונותנים ביד רחבה, וענה להם שהלה הבטיח לו אבל אחרים לא הבטיחו. והנמשל ביאר ר' שבתי הוא ברור ומובן, שרבנו הק' מוהר"ן ז"ל הבטיח לעזור כשבאים אצלו על קברו הק' אבל צדיקים אחרים לא הבטיחו על כן הוא נוסע לאומן.

וזה לשון "עבירה", שהצירוף של "עבירה" עובר בתוך עצמותיו מעבר אל עבר, ו"מצוה" לשון התחברות - כשעושה חבילות חבילות של מצוות (ב"ר אחרי פ' פ"א) אזי נתחברו שברי עצמותיו כמ"ש (תהלים ל"ד) שומר כל עצמותיו.

יג. איך רבינו הק' מבאר הפסוק (במשלי ט"ז) "חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה"?

וזה פירוש "חמת מלך מלאכי מות", כי חמתו של הקב"ה - בשביל המלכות שהשפיל ע"י עוונותיו - "ואיש חכם יכפרנה" - היינו ת"ח בחי' "משה" הוא יכפר לו כמו שכתוב (מיכה ז') ועובר על פשע לשארית - למי שמשים עצמו כשיריים (ר"ה י"ז).

נמצא כשבא לפני ת"ח ומוציא כל צירופיו לפני הת"ח, והת"ח הוא בחי' משה שמשים עצמו כשיריים, כמו שכתוב (במדבר י"ב) "והאיש משה עניו מאד" - ועי"ז נקרא איש חכם כמו שכתוב (איוב כ"ח) "והחכמה מאין תמצא" (עי' סוטה כ"א:), ובה יש כח לתלמיד חכם לכפר, כמו שנאמר "ואיש חכם יכפרנה".

העתק מספר "אש מוהר"ן" (ח"א עמוד נ"ט)

העבירות של אדם חקוקים על העצמות שלו

אומר רבנו: ועוונותיו של אדם הם על עצמותיו, כמו שכתוב ותהי עוונותם חקוקה על עצמותם. וכל עבירה יש לה צרוף אותיות, וכשעבר איזה עבירה אזי נחקק צרוף רע על עצמותיו. ועל ידי זה מכניס בחינת הדיבור של הלאו הזה שעבר בתוך הטומאה, היינו שמכניס בחינת מלכות שהוא בחינת דבר אחד לדור, הוא מכניס אותה בתוך העכו"ם ונותן להם ממשלה. למשל אם עבר על דיבור של הלאו לא יהיה לך אזי מחריב הצירוף הטוב של הדיבור ובונה צרוף רע ונחקק הצירוף הזה על עצמותיו.

כל המחלות שיש לאדם, זה עבירות, והעבירות מרקיבות את העצמות ואת הבשר, הכל זה עבירות. צריך לדעת להוציא לאט לאט את העבירות ואז הוא יראה שכל החלקים שלו מתחברים.

ועל ידי וידוי דברים יוצא מעצמותיו האותיות החקוקים עליהם ונעשה מהם הדיבור של הוידוי. כי הדיבור יוצא מעצמותיו כמו שכתבו כל עצמותי תאמרנה, ומחריב הבנין והצירוף הרע, ובונה מהם מלכות דקדושה.

כל דבר אשר יבוא באש תעבירו באש, 'דבר' זה בחינת מלכות שנמשך בתוך הטומאה בתוך חמימות היצר כמו 'נורא בי עמרם', תעבירו באש תיקונו על ידי אש היינו וידוי דברים לפני תלמיד חכם, כשאדם מתודה זה גם כן נקרא אש, כל וידוי זה נקרא אש. וזה לשון "עבירה" שהצירוף של העבירה עובר בתוך עצמותיו מעבר אל עבר. ו"מצוה" לשון התחברות, כשעושה חבילות חבילות של מצוות אזי נתחברו שברי עצמותיו, כמו שכתוב "שומר כל עצמותיו".

על ידי הצדיק מתכפר אף חילול ה'

"חמת מלך מלאכי מות", אם אדם עשה חילול ה', אז חמת מלך מלאכי מות, אדם פגע בכבוד המלך אז אין יום הכיפורים מכפר, ולא ייסורים מכפרים, אלא יום הכיפורים וייסורים תולים ומיתה מכפרת. מסביר ר' נתן בהלכות קריאת שמע הלכה ד' שאם אדם מקורב לצדיק האמת, אזי אפילו עבירות של חילול ה' גם כן מכפרים לו.

אם אדם מתודה לפני הצדיק אז אפילו על עבירות של חילול ה' גם הצדיק מכפר לו. מדוע, כי הצדיק הוא כמו בית המקדש, בבית המקדש אומר הברטנורא שכל מה שאמרו רבותינו שיום הכיפורים תולה ויסורים תולים, זה רק שלא היה בית המקדש, אבל שהיה בית המקדש היה חוט של זהורית נהפך ללבן וידעו שכל העבירות בלי יוצא מן הכלל התכפרו. ומי שיש בו דעת כאילו נבנה בית המקדש בימיו, הרי הצדיק הוא בית המקדש של הדור, והצדיק יכול לכפר את כל העבירות כולם.

~ מילתא דבריחותא ~

רבנו הקדוש הזהיר מאד על השמחה ואמר שמגודל התנברות המלחמה אי אפשר לשמוח רק ע"י 'מילתא דשמותא' ואמר שצריך שלשה תנאים לזה, א. לא לפגוע בשום בריה, ב. שלא יהיה ניבול פה ח"ו, ג. ולא לחשוב להתנאות בזה.

"אוי לרשע ואוי לשכנו"

יש סיפור על עם הארץ אחד כשהיה לומד בספר והיה איזה ענין שלא היה מבין היה קודר את הדף מעבר לעבר את כל מה שכתוב שם השמיד ברוב כעסו, והיו הספרים שלו מלאים עם חורים. ושאלו אותו באמת - אם אתה לא מבין מה שכתוב בעמוד זה אבל מה אשמים הדיבורים שכתובים מצד השני של העמוד - והשיב, אוי לרשע ואוי לשכנו.

(וכנראה מזה השתרכב המנהג לקרוע גליונות שכתובים שם דברי תורה ולפורם ברחוב)

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוגתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת וישב ~ י"ט כסלו תשפ"ה ~ גליון ת"ץ - שנה י"א

שפ"ד {פרש"י} אמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע (לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

יד. מה עוד פירוש "בן זקנים"?

שהיה זיו איקונין שלו דומה לו.

טו. "ועשה לו כתנת פסים", מה הוא 'כתנת פסים'?

א) לשון כלי מילת, כמו כרפס ותכלת (אסתר א' ו'),

וכמו כתונת הפסים בתמר ואמנון (שמואל ב' י"ג י"ח).

ב) ומדרש אגדה על שם צרותיו, שנמכר לפוטיפר ולס'וחרים ולי'שמעאלים ולמ'דינים.

טז. "ולא יבלו אחיו דָּבְרוּ לְשִׁלּוֹם", מה לומדים מזה?

מתוך גנותם למדנו שבחם, שלא דברו אחד בפה ואחד בלב.

יז. מה פירוש "דָּבְרוּ"?

לדבר עמו.

יח. "והנה אנחנו מאלמים אֲלֵמִים", מה הכוונה?

כתרגומו "מאסרין אסרין" - עומרין.

יט. היכן מצינו דוגמא לזה?

וכן "נושא אלומותיו" (תהלים קכ"ו ו'), וכמוהו בלשון משנה והאלומות... נוטל ומכריז (ב"מ כ"ב:).

כ. "והנה קמה אֲלֵמְתִי", מה הכוונה?

קמה - נצבה.

כא. "וגם נצבה", מה הכוונה? (כי הרי כבר כתוב "קמה"

ולמה צריך לכפול "וגם נצבה" - שפ"ח).

וגם נצבה - לעמוד על עמדה, (פירוש - "קמה" רצה לומר נזקפה משכיבתה, לפי שעה. "וגם נצבה" - לעמוד על עמדה בזקיפה - שפ"ח).

כב. "על חֲלֻמְתִּי ועל דבריו", מהו ועל דבריו?

על דבתם רעה שהיה מביא לאביהם.

כג. "ויספר אל אביו ואל אחיו", מה משמיענו בזה?

לאחר שסיפר אותו לאחיו חזר וסיפרו לאביו בפניהם. כד. "הבוא נבוא אני ואמך ואחיך" וגו', למה זה לא יכול להיות?

והלא אמך כבר מתה.

כה. וא"כ באמת איך יוסף חלם זאת?

א) והוא לא ידע שהדברים מגיעים לבלהה שגדלתו כאמו. ב) ורבותינו למדו מכאן (ברכות נ"ה) שאין חלום בלא דברים בטלים.

כו. וא"כ יעקב למה גער בו?

יעקב נתכוין להוציא הדבר מלב בניו שלא יקנאוהו, לכך אמר 'הבוא נבוא' - כשם שאי אפשר באמך כך השאר בטל.

כז. "ואביו שמר את הדבר", מה פירושו?

היה ממתין ומצפה מתי יבא.

כח. היכן מצינו ש'שמר' הוא לשון "ממתין"?

וכן (ישעיה כ"ו ב') "שומר אמונים", (פירש"י - ששמר וציפה בגלותו ימים רבים לאמונתו של הקב"ה שיקיים הבטחתו שהבטיח ע"י נביאיו לגאלם), וכן (איוב י"ד ט"ז) "לא תשמור על חטאתי" - לא תמתין.

כט. "ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רועים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני", מה הוא לשון "הנני"?

לשון ענוה וזריזות - נזדרז למצות אביו ואע"פ שהיה יודע באחיו ששונאין אותו.

ל. "וישלחהו מעמק חברון", והלא חברון בהר שנאמר (במדבר י"ג כ"ב) "ויעלו בנגב ויבוא עד חברון"?

אלא מעצה עמוקה של אותו צדיק הקבור בחברון, לקיים מה שנאמר לאברהם בבין הבתרים (לעיל ט"ו י"ג) "כי גר יהיה זרעך".

לא. "ויבא שכמה", מה משמיענו בזה?

מקום מוכן לפורענות, שם קלקלו השבטים, שם עינו את דינה, שם נחלקה מלכות בית דוד שנאמר (דברי הימים י' א') "וילך רחבעם שכמה".

לב. "וימצאהו איש", מי היה האיש?

זה גבריאלי, שנאמר (דניאל ט' כ"א) "והאיש גבריאלי".

לג. "ויאמר האיש נסעו מזה", למה אמר לו בלשון זה? הסיעו עצמן מן האחזה.

לד. "כי שמעתי אומרים נלכה דתִינָה", מה מרומו בלשון "דתִינָה"?

לבקש לך נכלי דתות (תחבולות של דינים ומשפטים) שימיתוך בהם.

לה. ומה הוא פשוטו של מקרא?

ולפי פשוטו, שם מקום הוא, ואין מקרא יוצא מידי פשוטו.

לו. "ונראה מה יהיו חלמותיו", מי אמר זאת?

אמר רבי יצחק מקרא זה אומר דרשני, רוח הקודש אומרת כן, הם אומרים ונהרגוהו, והכתוב מסיים "ונראה מה יהיו חלומותיו", נראה דבר מי יקום אם שלכם אם שלי.

לז. למה אי אפשר לומר שהם אמרו זאת?

ואי אפשר שיאמרו הם "ונראה מה יהיו חלומותיו", שמכיון שיהרגוהו בטלו חלומותיו (תנחומא ישן י"ג).

לא. "וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש", מה הכוונה?

לא נכנו נפש - מכת נפש, זו היא מיתה (אונקלוס).

לב. "למען הציל אותו", מי אמר זאת?

רוח הקודש העידה על ראובן שלא אמר זאת אלא להציל אותו (תנחומא י"ג) שיבוא הוא ויטלנו משם, אמר אני הבכור וגדול שבכולן לא יתלה הסרחון אלא בי (בראשית רבה פ"ד ט').

מ. "את כתנתו - את כתנת הפסים", למה כתוב כפול?

"את כתנתו" - זה חלוק, "את כתנת הפסים" - הוא שהוסיף לו אביו יותר על אחיו.

מא. "והבור רק אין בו מים", ממשמע שנאמר והבור רק איני יודע שאין בו מים, מה תלמוד לומר "אין בו מים"?

מים אין בו, אבל נחשים ועקרבים יש בו, (ועכ"ז כתוב "והבור ריק" כי המה נכנסים לחורי ולסדק הבור - שפתי חכמים).

מב. "והנה אֶרְחַת ישמעאלים", מה הכוונה "אֶרְחַת"?

כתרגומו "שיירת", על שם הולכי אורח.

מג. "וגמליהם נשאום נכאת וצרי ולט" וגו', למה פרסם הכתוב את משאם?

להודיע מתן שכרן של צדיקים, שאין דרכן של ערביים לשאת אלא נפט ועטרן שריחן רע, ולזה נזדמנו בשמים שלא יזוק מריח רע.

מד. מה פירוש "נכאת"?

א) כל כינוסי בשמים הרבה קרוי 'נכאת', וכן (מלכים ב' כ' י"ג) "ויראם את כל בית נכתה" - מרקחת בשמיו.
ב) ואונקלוס תרגם לשון שעה.

מה. "וצרי", מה הכוונה?

שרף הנוסף מעצי הקטף (כריתות ו'), והוא נטף הנמנה עם סמני הקטורת.

מו. "ולט", מה פירושו?

לוטיתא [לוטס] שמו בלשון משנה (שביעית פ"ז מ"ו) - ורבותינו פרשוהו (מה שכתוב במשנה) שורש עשב ושמו אשטרולוזיא"ה במסכת נדה (דף ח.).

מז. "מה בצע", מה הכוונה?

מה ממון, כתרגומו - (מה ממון נתהני לנא וגו').

מח. "וכסינו את דמו", מה הכוונה?

ונעלים את מיתתו (נסתיר את דבר הריגתו - רא"מ).

מט. "וישמעו אחיו", מה הכוונה כאן "וישמעו"?

וקבילו מניה - (קבלו את דבריו).

נ. איך רואים את זה בתרגום?

וכל שמיעה שהיא קבלת דברים כגון זה, וכגון וישמע יעקב אל אביו (לעיל כ"ח ז'), נעשה ונשמע (שמות כ"ד ז'), מתורגם "נקבל". וכל שהוא שמיעת האוזן, כגון "וישמעו את קול ה' אלקים מתהלך בגן (לעיל ג' ה'), "ורבקה שומעת" (שם כ"ו ה'), "וישמע ישראל" (שם ל"ה כ"ב), "שמעתי את תלונות" (שמות ט"ו י"ב), כולן מתורגמין 'ושמעו', 'ושמעת', 'ושמע', 'שמיע קדמי'.

נא. "ויעברו אנשים מדינים", מה משמיענו בזה (הרי

מקודם כתוב "לבו ונמכרנו לישמעאלים")?

זו היא שיירה אחרת והודיעך הכתוב שנמכר פעמים הרבה (עי' שי למורא).

נב. "וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור", מי משך?

וימשכו בני יוסף את יוסף מן הבור (ולא המדינים - עי' שי למורא), וימכרוהו לישמעאלים, והישמעאלים למדינים, והמדינים למצרים (עי' שי למורא).

נג. "וישב ראובן", מהיכן שב?

א) ובמכירתו לא היה שם שהגיע יומו לילך ולשמש את אביו. ב) דבר אחר עסוק היה בשקו ובתעניתו על שבלבל יצועי אביו.

נד. "אנא אני בא", מה הכוונה?

אנא אברח מצערו של אבא.

נה. מה אמרו הצדיקים על פרשיות אלו?

שהפרשיות של החורף מעוטפים ב"פעלץ" (-מעיל עבה), שאין לנו שום מושג בפרשיות אלו, (וכמו שפירש רש"י "מעמק חברון" מעצה עמוקה של אותו צדיק הקבור בחברון).

ד"ר חיים חובבי להבות אש מה שכתבתי לשמוע ממורדתי הדב שליט"א
 תובענים מנחם הנטבע מקור חכמה רבנו הקדוש מוה"רן חמלניצ'ו הקדוש מוה"ר ח"י עובדי"א
 עסקת האמנות והקדושה והנאמנה והחכמה והישיבה והשליטה בדורינו עקבנוהו רבנו הקדוש מוה"ר ח"י עובדי"א
 והנאמנות מכל סוגי השמחה והכבוד והנאמנות והחכמה והישיבה בדורינו עקבנוהו רבנו הקדוש מוה"ר ח"י עובדי"א

פְּרֻשָׁת וַיֵּשֶׁב

"אִיִּה הַקְרֻשָׁה הוּא בְּעֵינַיִם"

איפה הקרושה תלויה? בעינים!

איזה הקרושה? היא בעינים! במצוה הזאת תלוי כל האדם, כל ההצלחה שלו.

זה המצוה הכי קשה מכל המצוות ובמצוה הזאת תלוי הכל.

על ידי שאדם סוגר את העינים הוא שורף את כל הרע שבךחובות.

אם הוא לומד תורה בקרושה ומהרה אז נבראים מלאכים, אבל אם אדם פא לשיבה והוא פנים בעינים, הוא עבר אלף ראיות אסורות או הוא פרא מיליוני שדים מיליוני רוחות, בכל ראיה אסורה הוא בורא מליון שדים והשדים האלה הם נלחמים בננו, זה לא הערבים, זה שדים שנלחמים בננו, זה מהראיות האסורות, הכל פא מהראיות האסורות.

אדם בכלל לא יודע שצריך לעשות תשובה, הוא כבר כל כך רגיל בזה, זה קורה לו כל שניה, הוא כבר לא יודע שצריכים לעשות על זה תשובה בכלל. כמה שזה יותר קשה אם הוא יסגר את העינים הוא יעשה תשובה על זה, אז הקרושה תעלה מעלה מעלה.

שאדם ידע, שהוא הולך ברחוב - שם עיקר העבודה, שאדם יאמין בזה באמונה שלמה שלמעשה הישיבה לימוד התורה זה הכנה לרחוב, כי הרחוב זה מקום כל הקליפות, כל הדברים המלכלכים זה ברחוב, ואפשר לחסל את הכל עם עצימת עינים אחת.

אם אדם יעצם את העינים פעם אחת שהוא הולך ברחוב, מהפנת עד הישיבה הוא לא ראה כלום הוא שרף את כל הקליפות בדרך.

ברגע שהוא סגר את העינים או אין יניקה לקליפות, אין יניקה לפריצויות, אין יניקה לכל רוחות הטומאה שמסתובבים ברחוב. כי הם יונקים מהראיות שלנו, שאנחנו מסתכלים עליהם מזה הם יונקים, מזה הם מקבלים חיות ואז הם יכולים להיות עוד יום עוד שנה עוד עשר שנים, ושאנחנו סוגרים את העינים אין להם שום חיות, מיד הם מתים או עושים תשובה או קורה להם דבר אחר הם ושלום עד שיעשו תשובה.

אדם צריך לדעת שכל המפתח לכל המצב בארץ הוא רק נמצא אצלנו הוא רק בידנו ואנחנו צריכים לסגור את העינים בכל מחיר.

"וַיִּמְאַן"

על ידי התקשרות לצדיק הוא עמד בזה

אומר החיכל ברבה מה זה "וימאן", למה יש פאן שלשלת, שצריך למאן בדרים האלה, לצעוק ולרקוע מלצעוק קמס = מה רוצים מהתיים שלי, כל המאונים, במשך י"ג שנים, וימאן, וימאן, וימאן, צועק ורוקע ברנליו בקול בצנחה.

והעקר זה התקשרות לעקב. כל זה לא עור בלי התקשרות לעקב. חבל נחלתו, שלשלת אבות, היה לו התקשרות לצדיק, בלי זה אי אפשר לעמוד בנסיונות.

רק בבח יעקב הוא יוכל.

זה הכוונה נראתה דמות יעקב בחלום, עמדה מולו כל הזמן, אפא מולו.

היה לו התקשרות לרבי כל הזמן.

זה השלשלת שהוא קשור בשלשלת לצדיק האמת.

תפילות ממורינו הרב שליט"א
(מתוך רבבות התפילות)

מתוך תפילה לעני לחנוכה

רבוננו של עולם, עתה הודעת לנו על ידי הרב הצדיק הקדוש והנורא, הרב רבי לוי יצחק מפרדיסשוב זכותו יגן עלינו: "שכשמוגיע כל נדרי בינאכטא אפלו פיש אין וואסער ציטערט וויפל מען דארף ציטערן אז מען ציטערט נישט". (בשמוגיע כל נדרי כלילה אפלו דגים שבים רועדים! וכמה צריכים לרעד אם לא רועדים אז). ואתה גלית לנו על ידי ראש חסידך, רבינו הקדוש והנורא: "שחנכה זה בחינת יום הפורים ואז מתקנים הפסוק: "סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך ו'כאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה". ועכשיו בימי החנכה האלה אתה מוכן לכפר לנו על כל חטאתינו, ולסלח לנו על כל עוונותינו, ולכפר לנו על כל פשעינו, אם נקבל את שמונת הימים האלה באימה וביראה ובשמחה דקדשה בראוי. וכעת, מרב עוונותינו שרבו, כמה אנו רחוקים מכל הרגשה בגדלת הימים האלה ובקדשתם, ואין אנו חשים ואין אנו רועדים מאימת שמונת הימים הללו הנמשכים משמונת ימי הבינה, מהאור הגנוי, הנמשך מעתיקא קדישא, מרוחו של משיח, מנוקבא דפרדשקא. אף "ידעתי גאלי חי ואחרון על עפר יקום", בזבש כל פעמים לכל אף להשים, זכנו לשרתך במורא ביראה ובושה, בחיל ומורא נמליכך עלינו, "יראה ורעד יבא כי ותכסני פלצות, סמך מפקדך בשרי וממשפטיך יראתי, מי לא יראה מלך הגוים כי לה יאתה כי ככל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוה, אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביביו, על בן מפניו אבהל אתבונן ואפחד ממנו".

רבוננו של עולם, אל גדול ונורא, קדוש אתה ונורא שמה, אשר יראתך ואימתך על כל שנאני שחק, ועל כל השרפים והאופנים וחיות הקדש, ועל כל העולמות עליונים ותחתונים, על כל דרי מעלה ודרי מטה, כלם ירעדו ויפחדו מאימת שמה. חום וחמול עלי בחמלתך הגדולה, ותשפיע ותמשיך עלי יראתך הקדושה, שאוכה להתירא ולפחד ולרעד ממה תמיד באמת, בפחד וברעד נמליכך עלינו, ונוכה לתרגיש יראתך הקדושה בכל רמ"ח אברינו ושם"ה גידנו, ותהיה יראתך על פנינו לבלתי נחטא עוד שום חטא ועון כלל לא בשוגג ולא במזיד מעתה ועד עולם, ויראת יי תהיה חופפת עלינו תמיד להוסיף בכל יום ובכל עת ובכל שעה תוספות קדשה יתירה, ונוכה לתרתיב ולהגדיל את כל ימינו בכל פעם יותר ויותר בתוספת קדשה בכל יום ובכל עת ובכל שעה, עד שנוכה לאריכות ימים ושנים דקדשה באמת בראינת הטוב.

כי בשפראת עולמך מקדם, והארץ עולמך באור שבעת הימים אשר לא כבה כל עוד אדם הראשון ממה היה ירא ומתבושש. והאור הזה היה מאיר עד אשר ראית שאדם הראשון כבר אינו מתבושש, ונפגמה אצלו הבושה, ואז מיד נגנו האור ונעלם, ומיום ליום הלך ונתמעט, עד אשר הגיעה תקופת החנכה, ואז זעק אדם הראשון בקול מר ונמחה, מעמקא דלבא, ואת דמעותיו לפניה שפה, ובזעקות של רחמים ותחנונים זעק לכל ירד העולם למימונים, ולכל תחשיך עולם ומלאו, ולכל יסתלק האור הטוב. ואז פרב רחמיך האזנת לקולו, ושמעת תחנונו ונאקתו, והרחבת לו מחדש את ימיו ושעותיו.

צדיק מושל יראת אלקים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

הקדמה לסיפור הבא

לפני שמספרים סיפור זה צריך להקדים דעתן של כל גדולי ישראל ובפרט דעתו הנחרצת של מורינו הרב שליט"א שאיסור גמור להתגייס לצבא השמד של הציונים ומורינו הרב שליט"א אמר על זה יהרג ואל יעבור, וזה דבר פשוט כי מי שיודע קצת הרי הצבא מבוסס על עבירות החמורות ביותר וכל גדולי ישראל קבעו פה אחד שזה גזירה נוראה גזירת שמד וצריך לזעוק על זה ולהתריע ולמסור נפשינו ע"ז. אבל עם כל זה הרי ידוע שיש הרבה תינוקות שנשבו נשמות טהורות שנמצאים שם ואין ספק שהשי"ת שומר עליהם כמ"ש הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל.

הצדיק אומר לו בהקיץ מה שראה בחלום

ב' אלפים-תשנ"ז) סיפור זה סיפר הרה"ח ר' א. הי"ו שהשבוע סיפר לו בעל המעשה הוא היה בשטח המלחמה בעזה והמפקדים אמרו לו שצריך להכנס לעזה והוא לא רצה להכנס לסכנה עצומה כזו ואמר לו שאם הוא לא נכנס אזי ישב בכלא חמש עשרה שנה ה"י ובלית ברירה הוכרח להכנס לשטח המסוכן שם, ובלילה הוא חולם שהוא רואה את מורינו הרב שליט"א והוא מבקש מהצדיק הרב "תשמור עלי" "תשמור עלי" והרב שליט"א עושה לו תנועה עם הראש כאומר "איני רוצה" והוא נופל על הריצפה והרב שליט"א מרים אותו עכ"פ הוא מתעורר ובאותו יום אירע שם נס עצום כי היה שם מערה עם הרבה מחבלים ימ"ש והיו מוכנים לעשות פיגוע המוני ר"ל והוא היה ג"כ בסכנה הזו והשי"ת עשה ניסים ונפלאות והפך את עצתם וכולם נצלו. וההמשך היה שאחרי איזה זמן השתחרר מהצבא ובא לביתו של מורינו הרב שליט"א וביקש שהוא מאד רוצה להכנס להרב שליט"א ולספר לו על הניסים שהיה לו - והכניסו אותו, והנה תיכף כשנכנס הרב שליט"א מקבלו במאור פנים - ראית אותי בחלום... והצדיק מספר לו כל החלום וגם הניסים שהיה לו.

הצה"ח ר' שמעון התגלה לאחר מצדיקי הדור שליט"א ומה שאמר לו על עצם גודל הניגונים והשיעורים של הרב שליט"א

ב' אלפים-תשנ"ח) סיפור זה התברר כאמיתי (ולא ח"ו סתם חלום שהרבה פעמים זה לא נכון) מכיון שהצדיק הזה שמספר זאת הוא בכלל לא ידע שר' שמעון זצ"ל כבר נסתלק - והסיפור הוא כך יהודי חשוב מאנשי הצדיק בשם ר' ש"ז ג. נ"י שגר בבני ברק מקורב לאיזה צדיק עצום שלא רוצה שיפרסמו את שמו ובאיזה יום אמר לו שר' שמעון שפירא זצ"ל התגלה אליו ואומר לו דע לך שאני נמצא במקום גבוה מאד שאין לשער - ודע לך שהניגונים שמורינו הרב שליט"א מנגן לפני התפילה הכוונה על זמירות הבוקר אודה לקל וכו', כידוע הסדר של הרב שליט"א כל יום התפילת מתחלת בזמירות הבוקר וכו' (ואולי גם הניגונים שלפני מעריב ואחריה וכן השיעורים שהרב שליט"א אומר זה עושה רעש גדול בשמים וזה מכרית את הקוצים וכו').

הרב שליט"א מחכה לו - ומתחיל מוסף

ב' אלפים-תשנ"ט) סיפור זה סיפר יהודי מיקירי אנשי הישוב הישן בירושלים עיה"ק שמשתדל להגיע ביום שבת קודש (מאחת השכונות המרוחקות בירושלים) לכמה דקות כדי להסתכל על הרב שליט"א והוא מתעכב איזה זמן וחוזר, וכבר כמה שבועות הוא לא מצליח לראות את הרב שליט"א כי כשהרב שליט"א מתפלל כבר מוסף מאוד קשה לראותו - והשבוע בדרך לביהמ"ד של הצדיק ביקש רבש"ע אני מאוד רוצה לראות את הרב שליט"א - וכן דיבר אל הצדיק הרב, תחכה עלי אני רוצה לראות את פניך הק' וכן הוא הגיע לביהמ"ד וכאמור המקום צפוף מאד וקשה מאד לראות את הצדיק ולקח כסא ועומד עליו והוא אכן זכה לראות את צורת הצדיק רגע אחד ותיכף אחרי זה הרב שליט"א התחיל קדיש שלפני מוסף ומסובב פניו לקיר (שאו כבר אי אפשר לראותו מרחוק) והנ"ל ראה איך שהשי"ת שמע תפילתו והצדיק חכה עליו.

להשתתף בצער השכינה

ב' אלפים-תש"ס) סיפר ר' שלום שעבין הי"ו, במסגרת מסעות קרוב רחוקים והשרדות שהיינו יוצאים בהוראת הרב שליט"א לכל רחבי הארץ, הזדמן לנו באחד הפעמים להגיע למושב מסויים מטרת הביקור היה לחזק את תושבי המקום מתורותיו של רבנו הקדוש זי"ע ועכ"נ"א ולקרר רחוקים, באחד מבתי המושב שבאנו לחזק קיבל אותנו בעל הבית בשמחה גדולה, "אתם תלמידים של הרב ברלנדר!" על פניו היה נראה כאילו הוא מחכה לנו כבר הרבה זמן, ענינו לו שברוך ה' זכינו להיות קשורים לרב שליט"א, בעל הבית הכניס אותנו לביתו בחיוך ומאור פנים, "אתם יודעים מי זה הרב ברלנדר? בואו ואספר לכם איזה רב יש לכם..." אחי שעובד לפרנסתו בתור נהג מונית היה לוקח

את הרב הרבה להתבודד בשדות ליד שכונת רמות, באחד הפעמים היה זה יום חם וקייצי, אחי הוריד את הרב שליט"א בשדה הרב יצא מהמכונית הוריד את הנעלים והגרבים ופשוט החל לצעוד בתוך שדה מלאה בקוצים, אחי פשוט היה מוכה בהלם, כשהרב חזר כל הרגלים שלו היו חתוכות וזבות דם, אחי פנה לרב שליט"א ושאל "מדוע הרב צריך לייסר את עצמו בצורה כזאת, מדוע הרב צריך לחתוך את עצמו?!" ענה לו הרב שליט"א "כל יהודי צריך להרגיש צער הגלות צער השכינה!.." (מתוך ספר פלא עליון עמוד 116).

"ריקוד לא מפסיקים" - הצדיק יודע הכל ברוח"ק

ב' אלפים-תשס"א) סיפר ר' נ. מ. הי"ו, באחד מהפעמים שזכינו בהוראת הצדיק ללכת לפקוד את ציונו של יוסף הצדיק זיע"א בשכם, היתה הנסיעה עם התלהבות גדולה מאד בין הנוסעים, ומתוך כך החלטנו לעשות לא פחות ולא יותר מעגל גדול של ריקודים בלב העיר שכם, וכך התחלנו לרקוד... אני שהייתי לחוץ בזמן כדי לחזור לתפילת שחרית עם הרב שליט"א זרתי את כולם לעלות לרכבים וכך יצאנו מהר יותר לכיוון ירושלים, והנה בדרך חזור

הנהג איבד שליטה במהירות 190 קמ"ש, הרכב עשה כמה סלטות והתהפך ובניסים גלויים יצאנו כולם בחיים, אחד הנוסעים חטף מכה בראש והחל לדבר לא לענין ושכח קצת דברים וכו', והיה לי קצת קשה איך יכול להיות שזה קרה הרי הצדיק שלח אותנו, והנה כשהגעתי לתפילה הרב שליט"א הסתכל עלי במבט חודר ואמר לי "ריקוד לא מפסיקים!", באותו רגע קיבלתי תשובה לשאלתי, הרי הריקוד ממתיק דינים ובגלל שהפסקתי את הריקוד באמצע היה דינים וקרתה התאונה, סוף דבר היה שאותו אחד שנפצע בראשו הגיע לתפילה אצל הרב, הרב שליט"א שם את ידיו על ראשו והוא חזר להיות כאחד האדם. מסיפור זה אנו רואים את כוחם הגדול של הריקודים שממתיקים מהעולם כל קטרוג ודין, וידוע כמה שמורינו הרב שליט"א משקיע ומחזק אותנו על עבודת הריקודים, כאן המקום להזכיר דיבור של הרב שליט"א "מי שקשה לו לרקוד, ירקוד במחשבה" (מתוך ספר פלא עליון עמוד 118).

הרב שליט"א רמז לי מתוך הכלא

ב' אלפים-תשס"ב) לפני כמה חודשים סיפר ר' ד. הי"ו, היה תקופה שהייתי אוכל כל יום שלש חבילות וופלים, סוג של תאות אכילה שלא הצלחתי להשתחרר ממנה, יום אחד הייתי בדרכי לחנות זול ובגדול לרכוש כמה חבילות וופלים, באותו זמן הרב שליט"א היה בכלא והיה מוסר שיעורים דרך הטלפון, בדרך לחנות קיבלתי צינתוק שיש שיעור בשידור חי מהרב שליט"א, אני מתקשר ואני שומע שיעור בשידור חי ואז ממש קודם כניסתי לחנות אני שומע את הסוהר שואל את הרב שליט"א מה להביא לך לאכול? הרב שליט"א אמר גבינה לבנה, ואז המשיך ואמר תביא גם שתי חבילות וופלים, לא, תביא לי שלש חבילות וופלים, באותו רגע קפאתי על מקומי והבנתי שהרב שליט"א מדבר אלו, וכי הרב צריך וופלים? מי שהאוכל גורם לו ייסורים נוראים יותר מייסורי התינוק בברית מילה צריך וופלים? אלא פשוט אני בירושלים מכור לוופלים ועומד להכנס לסופר לקנות וופלים והרב שליט"א רומז לי ברמז עבה תירגע, הגומת, מיד עשיתי אחורה פנה הסתובבתי וחזרתי לשיבה, זה חיזק אותי מאד איך שהרב שליט"א נמצא איתי ורומז לי להפסיק עם ההרגל הרע הזה (מתוך ספר פלא עליון עמוד 132).

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל גובע מקור חכמה זי"ע ועכ"ל ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו

החינוך הטהור – להשריש בצאצאינו הפחד הנורא מהכלים המשחיתים

במוצאי שב"ק העעל"ט היה מעמד קידוש ה' עצום, רבבות מעם קדוש התכנסו בעיר בני ברק בביהמ"ד וזוניץ לשמוע צעקתו ושאתו של הצדיק ר' צבי מאיר זילברברג שליט"א על הסכנה האיומה של הכלים הטמאים המשחיתים האינטרנט וכו', הצדיק הנ"ל זעק ושאל בבכיות נוראות על

רבי צבי מאיר שליט"א בעצרת הרבנות

החרבן הנורא שהמיטו כלים אלו על המון משפחות ה"י. ובתוך דבריו סיפר סיפור זה, שילד אחד ראה איך שאבא שלו יש לו סמארטפון – ושאל אותו בתמימות אבא אם היית בזמן מרדכי הצדיק היית הולך לסעדתו של אחשוורוש, והאבא ענה לו ה"ו ושאל אותו הילד א"כ איך אני רואה שיש לך סמארטפון – הרי אנשים עם סמארטפון הם כאלו אנשים שהיו הולכים לסעודה של אחשוורוש, האבא התעורר מאוד מדיבורים אלו ומיד השמיד את הסמארטפון.

(רצ"מ שליט"א ציין שהיהודי הזה היה לו סמארטפון מוגן ביותר והיה צריך זאת לצורך העסק שהיה לו – ועכ"ז התגבר לנתצו – אע"פ שלפי השבוננו קשה מאד להמשיך בעסק שלו אבל עשה מסי"נ – אשרי לו.)